

XIII. kötet.

Budapest, 1898. december 11-én

50. szám.

Nem mindegy.

Atilla. Barátom Géza, bemutatom neked az én kedves jegyesemet és a jövőbeli anyósomat!

Géza. Igen örvendek a szerencsének! (Halkan barátjához.) Te Atilla, hiszen úgy nyilatkoztál előttem, hogy soha sem lesz anyósod, mert valamennyi rossz!

Atilla (kis növésű anyósára mutatva). Nézd, milyen kisike, ez csak nem lehet olyan nagyon rossz!

Mimi.

Ugy újra, újra földézve
Bolondos, drága szerelem!
Táncolj elé, Mimikém, újra
S dalolj egy régi dalt velem!

Estélyeink idézzük fel mi,
A dallal, csókkal gazdagot,
Hol vendégül csupán a pajkos
Szerelem volt a meghívott.

E drága vendég ott volt köztünk
Hivatlanul is szüntelen.
Ha haragudtál, akkor is még
Ott ült egy rózsalevelen.

S ha béke szállt a kis szobára,
Nevetve az öledbe dült
És rózsalánczot font dalolva
Derekad és vállam körül.

Mámort csókolt a szemeinkre,
Felborította a teát —
Szíved csitítva kérted őt, hogy
A Rubicont ne lépje át.

Igy telt az éj; hanem a hajnal
Felhős gondokkal lett teli,
De mi csókoltuk egymást, minthogy
Nem volt másnemű reggeli.

Dézi Sándor.

A leánykérő.

Nagyot vétettek az ősök, hogy a többi példabeszéd között azt a jó tanácsot is nem hagyták a késő utódokra örökül, hogy: «Leánykérőbe ne menj legényemberrel!» Ha ezt tették volna, talán szegény Boda Gyurka sem sült volna oly csúfosan föl a leánykéréssel.

Hogy mint sült föl? Nos, elmondom.

Hát bizony az egész dolog okozója Gyurka édes anyja volt, a ki az ő kedves fiának 28 éves korában egyet gondolt és meghalt, apátlan-anyaként árván hagyván a mi Gyurkánkat. Míg ő élt, dehogy gondolt volna Gyurka a házasságra, hisz édes anyja oldalán úgy élt, mint a hal a vízben. No, hanem midőn édes anyja meghalt, s reá maradt a tengernagy gazdaság s ezzel együtt a sok gond, mégis csak érezte, hogy bizony elkelve egy asszony a ház körül.

Körülnézett úgy gondolatban a vidék leányai közt.

Verő Treszka az igaz, hogy szép leány, azt mondják, hogy jó is, de hát igen apró-cseprő teremés az Istenadta. Ez hát nem válik be.

Bacsó Jolán, no ez már nem kicsi, sőt még annál is nagyobb, de ez meg szörnyű mód szeplős egy jószág, bár néhány ezres nézne utánna. Ejh, mit! gondolá Gyurka, inkább lenne szegény, csak szeplős ne volna.

Menjünk hát egy házzal odább. Beszprémy Ilonka? ... Ni csak, hisz ez lesz az igazi. Szép is, jó is, gazdasszony-nak való is. Az igaz, hogy hozni nem sokat hoz a házhoz, de hát uramfia, minek is a Dunába vizet hordani!

A leány ki volt hát szemelve, csak meg kellett volna kérni. Igen ám, csak hogy szegény Gyurka erre már nem mert vállalkozni.

No épen kapóra jött Gyurkához, midőn e fölött töprengett az ő szeretett nagybátyja, Móka Gábris, állapotára nézvést úgy 40 körül járó legényember, a ki úgy irtózott az asszonyi nemtől, majdnem mint a víztől, megdönt-hetetlen meggyőződése levén, hogy a mivel mindent ki lehet vinni s a mi nélkülözhetetlen, az nem más, mint: bor, bor és bor, akár csak Montecuccolinál a pénz.

Ezt a mély meggyőződésű nagybácsit szemelte ki Gyurka a leánykérői nehéz tisztségre. Hejh, ha tudta volna, a mit nem! ...

Gábris el is fogadta a neki szánt szerepet némi kis huza-vona után, tekintettel a kilátásba helyezett jó ebédre és borocskára.

Fölkészültek tehát, s csengős négy lovas kocsin egy szép délelőtt befordultak nemes, nemzetes és vitézlő keszenyi Beszprémy Bálint uram nemesi portájának tárva-nyitva álló kapuján. Hja, a hol két konty alá való leány van, ott nem igen lehet a kapukat betenni!

Miután a szives házigazda kit lábánál, kit fülénél fogva, lehúzkodta embereinket a kocsiról, olyan atyafiságos csókokat utalványozott ki mindkettőnek szeretetteljes bordaropogtatás közben, hogy szegények azt sem

tudták, arcukat fájlalják-e inkább, vagy összenyomorgatott bordáikat.

Innen meg a háziasszony ölelő karjaiba estek. (Úgy a hogy, atyafiak lettek volna, vagy mi.)

No, itt lett még a hadd-el-hadd! Pörgött ennek a nyelve úgy, akár csak a rokkán az orsó (ha ugyan tudja még a mai nemzedék, hogy az miféle őskori ragadozó állat), s bár a fölvetett kérdésekre egyszerre mindketten s szakadatlan feleltek, mégis felire sem tudtak válaszolni.

Szerencse, hogy a házigazda visszakerült és kiszabadítván a meggyötrött delinkvenseket ez izzasztóból, bevezette őket a dohányzóba.

Itt nyugton maradhettek délig.

A konyhán pedig folyt a munka erősen; a malaczkok visitottak, csibék, ludak rémes halálhörgése vegyült a zsir mérgező sístergése közé.

Móka Gábris kezdte magát jól érezni a zsvaj kedves hangjaira.

No, hogy azután elverte a delet s a háziasszony kijelentette, hogy terítve az asztal, kibotorkáltak a nemes hadfiak.

A szobában ott állott a két eladó lány. Elöl Ilonka, gazdasszonyi fehér kötényben, felgyúrt rékli ujjakkal, tűztől kipirult arccal. Ennivaló kis fruska volt, úgy hogy Gábris bátya, midőn kezét fogott vele, bal kezével egész akaratlanul egyet csipett a rózsás arcon.

Az ebéd kitűnő volt. Soha nem evett Gábris bátyánk olyan kitűnő libapecsenyét, édes anyja sem süttött neki olyan hófehér omlós-pogácsát, mint a milyent Ilonka tett elébe.

Azt mondja egy példabeszéd, evés közben jön meg az étvágy. No, ez Móka Gábrisnál is beigazodott, csak hogy az ő étvágya emberhúsrá jött meg. Ki is mutatta a foga fehérét nemsokára.

A mint ugyanis elhordták az edényeket az asztalról s Gyurka kezdett igen sűrűn pislogatni Gábris bátya felé, végre ez megtörülve bajuszát s egy pohár bort végig öntött öblös torkán bátorság okáért, fölállt s így zendült meg ékes hangja:

— Uram, uram, nemes, nemzetes és vitézlő keszenyi Beszprémy Bálint uram, szállok az Urnak!

— Állok elébe! — hangzék a válasz.

— Nem levén nagy barátja a sok szó-beszédnek, — folytatá Gábris bátya, — röviden mondom el, miért jöttünk mi? Észbe vettük ugyanis, hogy virágos kiskertjében egy szál rózsza már a kerítésen is kikukucsál s mivel ez a rózsza nekünk igen megtetszett, (Gyurka helyeslőleg rá) bölintott, eljöttünk, hogy elkérjük nemes, nemzetes és vitézlő keszenyi Beszprémy Bálint uramtól. Ez a rózsaszál pedig nem más, mint a most épen édes anyja háta mögé rejtőzött Ilonka leányasszony, ha tehát nem sértenénk meg a tisztos ház becsületét, Ilonka leányasszony kezét ezennel megkérem a — magam részére!

Hogy ennek az utolsó két szónak milyen hatása volt, azt leírni nem lehet. A házigazda köhintett, a háziasszony bámultában leejtette a kezében levő tányért, Bodó Gyurka meg ijedtében egészben lenyelte azt a borba mártott piskótát, a melyet épen szájánál tartott. Móka Gábris is megijedt szavai hatásától, mert zavarában a mellette ülő háziasszony ölébe ült le, eltévesztvén a széket.

A mélységes hallgatást a házigazda törte meg azzal a kijelentéssel, hogy a váratlan megtiszteltetést ő a maga részéről igen szívesen veszi s ha Ilonkának is úgy tetszik, legyen meg az Ur akarata.

Mindnyájan Ilonka felé néztek, de ez már ekkorra buzgón törte a mákot a konyhában — a pecsenyeforgatóval.

Móka Gábris maga ment a válaszáért utána. Megfogta a leány reszkető kezét s esennen kérte a választ.

Ilonka föl kacintott reá hamis szemeivel, azután —

Találó.

Hadnagy, (a kinek kabátja erősen ki van vattázva). Orvos úr, mellszúrásom van, szíveskedjék megvizsgálni.

Orvos. Szívesen, hadnagy úr, csak szíveskedjék előbb levetni a — mellét!

Zsákban macskát.

Lánynézőben voltam egyszer
Egy nagy uri házban,
Mert a szívem benne volt már
A szerelmi lázban.

Hárman üldögéltünk ottan:
Én, az özvegy s lánya,
Kinek birása volt szívem
Egyedüli vágya.

Ezenközben szerencsésen
Kialudt a lámpa,
A mely eshetőséget tán
Egyikünk se várta.

A sötétben az egyik nő
A konyhába szaladt,
A másiknak pedig ajka
Az enyémhez tapadt.

Ölembe ültettem menten
S csókolgattam hévvel;
Régen kíváncsoztam én már
Igy lenni e lénnyel.

S épen akkor, mikor a sors
Igy ölembe hányta:
Égő lámpával kezében
Betoppant — a lányka.

Ráth Gyula.

mert a mi azt illeti, Móka Gábris ugyancsak helyre gyerek volt ám még az ő 35 évével, kaczkias bajuszával — elpirulva fogta szeme elé köténye sarkát és susogta el az igent.

Az udvaron kocsizörgés, ostorpattogás volt hallható. Szegény Bodó Gyurka hajtott ki nagy búsan és mérgesen, a kapufélfától sem véve bucsut.

Az ámuló háziak nagyott nevettek, midőn Móka Gábris elmesélte Bodó Gyurka megfoghatatlan magaviseletének okát. No, Ilonka cseppet se bánta meg a cserét. Csak a kis csitri Esztike rosszalotta Gábris eljárását, attól tartván, hogy Gyurka most elemészti magát. Gábris azzal nyugtatta meg a kis haragost, hogy van még leány a Beszprémy házban, mire az pirulva futott ki.

De azért a következő tavasszal már a kiengesztelődött Bodó Gyurka kocsiján röptül ki Esztike a keszenyi ház kapuján.

ifj. Porkoláb Gyula.

Henczegő.

Biró. Tehát nagyobb összeget, több mint száz forintot loptak el öntől?

Henczegő. Bocsánat, biró úr, száz forint előttem még nem nagy összeg.

Megfelelt.

Sára asszony elmenvén a korcsma előtt, bekiált a pityizáló férjének kesergő hangon:

— Ejnye, ejnye Ferkó, mondd csak, mi lesz ennek az ivásnak a vége?

— Berugok, mint rendesen, aztán lesz majd otthon ne mulass! — dörgé vissza férje ura.

Mégkönnyített egyezség.

Szinigazgató (a próbaéneklés után). A kegyed hangja, kisasszony, nagyon gyöngye, sőt alig értem meg a szavát . . .

Művésznő (közbeszól.) Fizetést egyelőre nem kívánok. Sőt ellenkezőleg . . .

Szinigazgató. Az már más. Mennyit is mondott, hogy fizethet egyelőre havonta?

Könyvek.

I.

Isten veled, te nem szeretsz!
Isten veled, te sem!
Erre a lány, a legény arra,
Elváltak csendesen.

Nagyon hideg volt mindegyik,
Egyik sem könyezett,
Csak a mikor maguk maradtak,
Hullattak könyeket.

II.

Isten veled, te nem feledsz!
Isten veled, te sem!
Erre a lány, a legény arra,
Elváltak csendesen.

Nagyon bánkódott mindegyik,
Mindkettő könyezett,
Csak a mikor maguk maradtak,
Kaczagtak szerfelett.

Haan Bela.

Érdekes.

A fővárosi rendőrségnél hivatalos komolysággal jelentí egy vidéki atyafi, hogy háromszáz forinttal terhelt pénztárcáját valaki — a hátán levő tarisznyájából — minden szó nélkül — kilopta. Kérdezik aztán tőle:

— Hát hol lopták el a pénzt, mely tájon; tudja-e?

— Nem tudom én, kérem, csak alkalmasint az a finom sejtelmem lesz igaz, hogy akkor lophatták el tőlem, mikor ott az indóházban azt a fölirást betűztem, hogy:

«Óvakodjunk a zsebmetszőktől!»

A szórakozott.

Weiszné. Todja, mi ojságt mandok szomszéd osszony, hozo jön o férjem Ámerikából?

Hirschné. Nű — melyik?

A kosár pénz.

Asszony. Kati, én úgy veszem észre, maga rosszul számolt be a piaczi pénzzel.

Kati. Az meglehet, nacsesága, hiszen az iskolában, ott-hon is, mindig szidott a tanító úr!

Kedvező pillanat.

A városligetben egy úr leül egy kisasszony mellé a padra. A nyári nap heve s az átvirrasztott éjszaka hatása alatt csakhamar elszunnyad. Mindinkább a kisasszony felé hajlik, míg végre feje egészen a kisasszony vállain nyugszik. A leány irul-pirul a nélkül, hogy védekezne ezen az öntudatlan hizelgés ellen. Végre fölbátorodva, olvadékony hangon sug a fiatal emberhez:

— Kérem, beszéljen a mamával!

Jó mentség.

A hadnagy úr sétál egy hölgygyel, midőn a szemben jövő cigány baka tisztelgés nélkül megy el mellette, ezért raporra hívja.

Hadnagy. Te füstös, hol hagytad a köszöntést ma délután?

Czigány rekruta. Jélentém álásán hádnagy úr, ázst hittém, ségyénli áttól á fehir csélédtül, há én élárurom, hogy ismérém á hádnagy urát!

Épen jó lesz.

Diamantstein (feleségéhez). Nű fiom mámelében, nodj ojság von. Délotán kérű jün o házhú.

Diamantsteinné. Igozán; te Náczi, nem csinálsz tréfát nekem?

Diamantstein. Persze hodj nem, csok készölj te is, meg o lángyonk is.

Diamantsteinné. Hát oztán mit készöljek én is mogomon?

Diamantstein (mérgesen). Legolább pirosítsál ki o képedet, hát nem todod ozt o küzmandást, hogy: «Nézd meg oz onyját, vedd el o lányát»!

A legfontosabb.

Leány. Aztán mi történt a faluban azóta, hogy nem voltam itthon?

Anya. Nagyon sok, édes lányom! Képzeld csak, még a szomszéd tarka tehene is megsántult azóta!

Zárdai nevelés.

593

Férj. De, kicsikém, ez a nyúl roppant vén és kemény. Nem tanultatok az intézetben, hogy miről lehet a fiatal nyulat megismerni?

Nő. Dehogy nem, férjescském! Sőt magam is megtudakoltam a vásárcsarnokban. A fiatal nyúl hús krajezárral mindig drágább, mint a vén.

Nyugalom.

Nyugodtan és hatalmasan
Hömpölyög a Duna habja,
Kivül csendes, méltóságos,
Mi van belül? Ki tudhatja?

Megtörténik, hogy az arcok
Szép nyugodtan mosolyognak,
De belül a szegény szivek
Annál jobban háborognak.

Haan Béla.

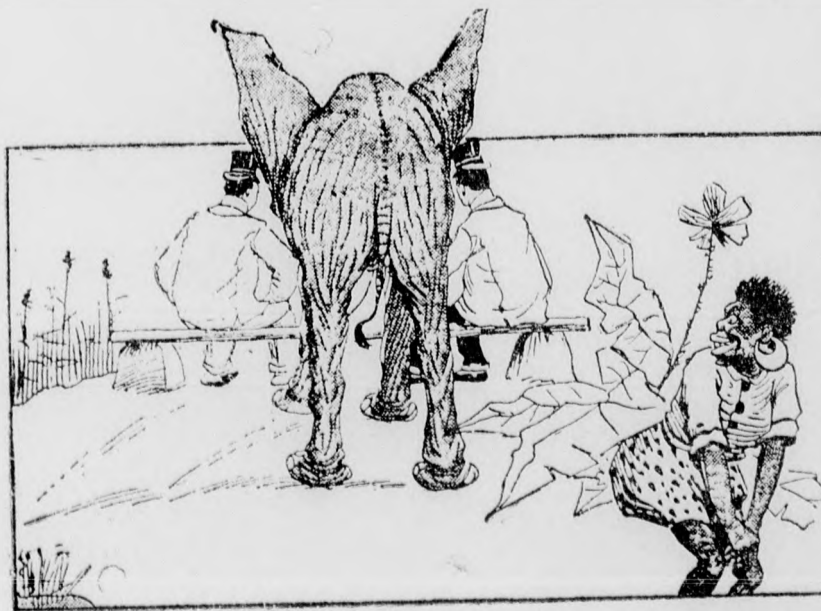
A vetélytárs bosszúja.

— Afrikai történet három képben. —

I.

II.

III.

Az apai példa.

Slajmi bácsi. Nű Náci, te megint megboktál oz iskolábo, mojd kopsz o tátitól!

Náci. Mboh, nojdszerő, o tátelébn nem jár iskolábo, még is megbokjo mogát.

Őszintén.

Nem tudom én
Hogyan vagyok?
Gyötörnek a
Gondolatok.
Gondolkodom,
De hiába!
Beteg az én
Szivem tája.

Amióta
Megláttalak,
Elöttem vagy,
Kedves alak,
Elöttem vagy
Éjjel, nappal,
S szivem tele
Van panaszszal.

Panaszkodom,
De mi haszna!
Nem hallgatsz te
A panaszra;
Ne is hallgass,
Mert ha hallgatsz,
— Teremtucsese —
Leány maradsz!

Farkass Károly.

A mérték.

Író. No, hogyan tetszik Tollasnak legújabb műve?

Kritikus. Nem olyan rossz, megérdemli, hogy lerántsa az ember.

Utolsó eszköz.

Iparos. Mi az oka, hogy az ön üzlete sehogy se megy?

Kereskedő. Mi oka volna? Senki se hisz már ma az embernek! Kiirtam az üzletem ajtajára: «végeladás», majd «valóságos végeladás», végül: «Minden szédelgéstől ment, valóságos végeladás», s még sem hiszi el senki. Mit tehetek már egyebet?

Iparos. Irja ki: «vigyen el engem az ördög, ha nem minden szédelgéstől ment, valóságos végeladás». Talán ez használni fog.

Viziten.

Orvos. Hol érez fájdalmat?

Beteg. A fejem már napok óta fáj, étvágyam nincsen, köhögök, ilyenkor mellem majd megszakad, oldalamon nyilamlások s szivem . . .

Orvos (közbekiált). Ne tovább, uram, hisz ön egymaga egy egész kórház!

Műteremben.

Kritikus. Micsoda fekete pontok azok odafenn a menyezeten?

Festő. Azokat a pontokat a legyek csinálták. Mert tudnia kell, hogy a légy a kritikusokon kívül az egyetlen teremtmény, a melynek módjában áll még a fölötté levőt is bepiszkolni.

Jó bizonyítványok.

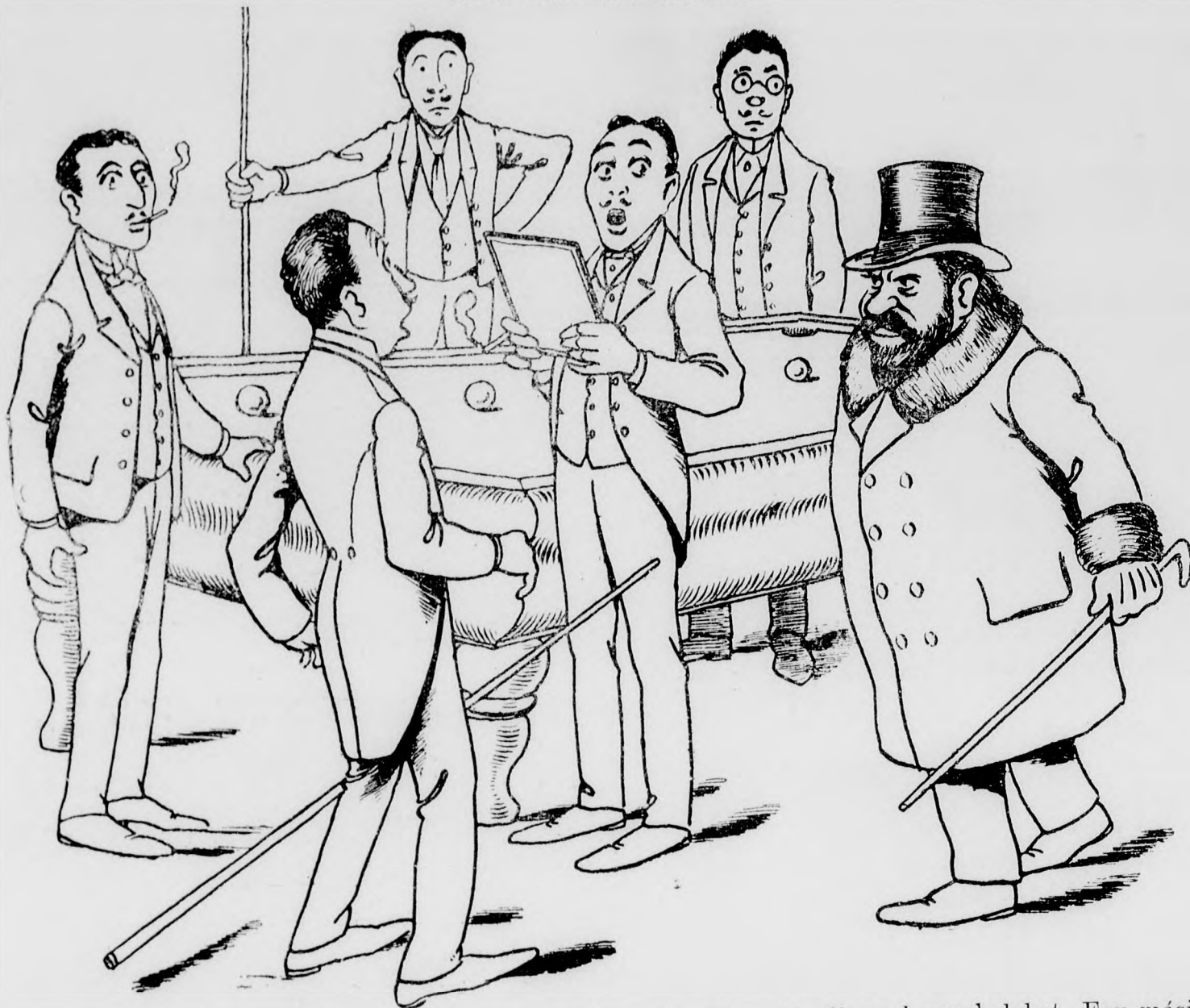
Úrnő. Ezek a bizonyítványok oly gyengék, hogy ezek alapján nem merem alkalmazni. Nincsenek más, jobb bizonyítványai?

Szobalány. De igen, itt van, kérem, a keresztlevelem és a himlőoltási bizonyítványom.

Kellemes képzelődés.

Nelli. Ugyan hogy szíhatod azt a szivart, Etus? Nem nőknek való az!

Etus. Ah, hadd el édesem. Olyan jól érzem magamat a füstgomolyok közt, mindig azt képzelem, hogy Ferkóm is itt van a szobában.

Nem várt veszedelem.

Billiárdoznak a jogászok a kávéházban és egyikük nyakra-főre csinálja a karambolokat. Egy másik, az asztalnál álló jogász kis táblát tartva a kezében, jegyez és fenhangon mondja:

— Ferkó kapott!

Erre a szóra egy hang menydörög az ajtóban:

— Még nem kapott, de mindjárt kap!

A dákóját elejtő, megrémült Ferkó váratlanul megjött apját ismeri föl a fenyegető arcú idegenben.

Miért beteg?

A. Nohát te meg fekvő beteg vagy?

B. Igen...

A. Fogadd részvétem barátom, mi bajod van?

B. Hát tudod pajtás kénytelen vagyok beteg lenni, mert a «Betegségélyző Egyletnek», — melynek tagja vagyok — már másfél év óta fizetem a tagsági díjat, ő pedig nekem még egy krajczárt sem adott; ezt akarom most lekivittetni.

Óvatos.

Úr (a koresmában). Mit jegyez tanár úr?

Tanár. Azt írom fel a jegyzőkönyvembe, hogy már meg-ebédelttem, nehogy még egyszer ebédeljek.

Megmagyarázta.

Móricz. Tátelében, tolajdonképen kicsoda az az Amor?
Apá (házasságközvetítő). Az von edj konkurrens éntülem.

Haragban.

Házaló. Mi van eladú?

Kis fiú (a második emeletről lekiált). Abczug zsidó!

Házaló (felkiált). Ho nem holgocz te csirkefugu, mindgyár leküplek!

A fufang.

— Minek ez a puska, szomszéd, kigyelmednek? — kérdi az atyafitól az erdőkerülő.

— Hát hogy csak legyék, ha már itten hagyták nálam, — válaszolt az atyafi.

— Ugy tudom, fegyvertartási engedélye nincs kigyelmednek?

— Minek volna?

— Minek? hiszen puskát tartám a háznál kigyelmed!

— Ez a fiinta, hiszen ez olyan, akár ne is volna. Nem ér egy hajító-fát!

— De kigyelmed néha mégis csak magával viszi?

— Hát hogy be ne rozsdásodjék egészen. A verebek nagyon gonoszok ám, odakünn a szőlőben!

— Az ám, hát löni is szokott vele?

— Dehogy, csak durrogatni próbálok, — hogy a verebek elijedjenek.

— Persze söréttel ugy-e!

Gyermekszáj.

A kis Géza ölebecskét kapott pupos nagybátyjától, a kihez ily kérdéssel fordult:

— Béla bácsi téjem, mit tell adni a tutyánat, hod ti-esite majadjon?

— Pálinkás kenyeret, fiacskám.

— Iden? Ude a bácsi is szejette a pállintás tenyejet, azéjt ilyen ticzi?

Szigorlat előtt.

I. jogász. Fogadjunk tiz forintba, hogy megbukom a szigorlaton!

II. jogász (kicsinylőleg). Még ilyenre is lehet fogadni?

Azelőtt száz ötlete volt egy írónak, most egy ötletért száz író veszekszik.

*

A bolond önmagán teszi tapasztalatait, az okos ellenben másokon.

*

Kár, hogy az élet terhét nem vitethetjük targonczás hordárral.

— Muszáj a gonosz párakkal szemben, mert mag nélkül már rá se hederitettek az emberre!

— Persze, persze. Multkoriban, úgy láttam, nyulat is eltrafált szomszéd uram!

— Mi? hát még az is nyúl? Akkora volt mint az ök-löm. Egy kehes, csöpp jószág volt az egész Istenadta. Oda járt a szőlőbe dögledezni. Megszántam hát a szegényt s a verebekkel együtt neki is szántam egy fojtást. Nem volt nehéz bekeríteni, hiszen már a kórság is egészen elgyötörte!

— Ugy látszik, kigyelmed, ha őzbakkal találkoznék, még azt is meglődöznél!

— Fog is azon az én sörétem!

— A hol sörét van, ott akad golyóbis is.

— Mit ér, ha akad is, de ha őzbak nem akad!

— Igen? No akkor fizet kend birságot, a miért vadász-jegy nélkül vadászik.

Kerülő úton.

— A postahivatalunk roppant hanyag. Panaszt fogok emelni ellene a póstaigazgatóságnál.

— Nem kézbesíti leveleidet pontosan?

— Nem bizony. Például az az ötven forint, a melyet már egy héttel ezelőtt elküldeni ígértél, még ma sem jutott a kezeim közé!

Körözüény.

Répás Vendel város-hajdu
Bele ugrott a Dunába...
Pár napja mult s nem akadtak
Még idáig hullájára.

Polgármester uram tehát
Körözüényt adott ki róla,
Hogy könnyebben fölismerje,
Ki esetleg majd kifogja.

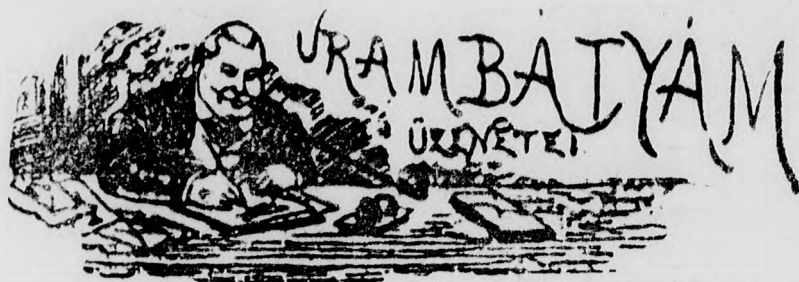
Ismertető jelek közé
Nagy ékesen oda tette:
— Beszél tótul és magyarul —
S meglett Répás holtteteme?!
Farkass Károly.

Könyvpiacz.

Gála-naptár 1899-re. Szerkeszti *Bolond Istók.* Az idei könyvpiacz legmulatságosabb kalendáriuma, telve sikerült politikai karrikaturákkal, jóízű adomákkal, humoros és szatirikus versekkel és egyéb kedvderítő dolgokkal. A pompás képekkel bőven ellátott testes kötet ára két korona.

Mikszáth Kálmán Almanachja 1899. évre ezuttal is a szokott gazdag tartalommal jelent meg. A szerkesztő előszavában Ferencz Józsefet mutatja be mint elbeszélőt. Kivüle elbeszéléseket irtak még bele: Jókai Mór, Szabóné Nogáll Janka, Gárdonyi Géza, Bársony István, Sipulusz, Lengyel Laura, Bródy Sándor, Benedek Elek, Szikra, Thury Zoltán, Lőrinczy György, Herczeg Ferencz, Szomaházy István, Pekár Gyula és Mikszáth Kálmán. A naptárrészszel ellátott almanach a Singer és Wolfner-féle Egyetemes Regénytárban jelent meg s ára vászonkötésben 1 frt.

Rozsnyai nyelvmesterei-ből ujabbán ismét megjelent egy füzet, mely román beszélgetéseket tartalmaz kimerítő román nyelv-tannal bevezetve. Ára 30 kr.

Budapest, R. Gy. A poémák jobbára jók. A póttartalékoszt pár hét mulva behívjuk, tehát türelem! Tavalyi évfolyamunk még kapható. — *Székesfehérvár, K.* A politikába vágnak, már pedig mi abból nem kérünk. — *Budapest, T. Á.* Pedig első alakjában hatásosabb lett volna. — *Janny.* Épen nekünk valók, tehát jöhet a többi. — *Budapest, Sz. K.* Nincs eléggé kiélezve. — *Gibirtusz.* Van köztük néhány használható. — *Budapest, D. Z.* Valamennyit sorra vesszük. — *Budapest, M. J.* Egyik is, másik is belekerül.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi **FREUND.**

Legolcsóbb és legcélszerűbb
karácsonyi ajándék
egy

Ujságírók-Sorsjegye

melylyel
1 korona
árért

egy
100.000 koronás
és öt 20.000 stb. koronás nyereményt lehet nyerni.

Az összes nyereményeket a kezelőség 20%
levonással kívánatra készpénzben vissza-
váltja. Minden sorsjegy utánfizetés nélkül
mind a 6 húzáson játszik. * * * * *

Huzás visszavonhatatlanul már jövő hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl: A budapesti ujságírók egyesületének sorsjáték-
kezelősége. IV. ker., Kossuth Lajos-utca 1. szám.

NAGY VÁLASZTÉK

bádogos és bronzáruban 1000-féle tárgyakban,
legszilárdabban elkészítve. A legolcsóbb gyári árak
mellett. Kapható a készítőnél

Kutschera György

Budapest, Aranykéz-utca 6.,
a Vadász-kürt szállodaival szemben.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési
felvételi irodában

TENCZER GYULA
LÁNG LIPÓT

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.
vétetnek fel.

Ajánlva a nagymélt. Földmivelésügyi m. kir. miniszterium 1957 93. magas rendeletével.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési cikkeknek tábornokoknak, törzs- és főtisztoknak, önkénteseknek, vasuti és postahiva-
tálnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztisztoknak és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűz-
oltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testület-
nek legegészségesebben és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA Ő császári és királyi Fensége
József főherceg udvari szállítói
és szerb kir. udvari szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán).

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos címre figyelni tessék.

Serényi ékszerész

Arany-, ezüst-, ékszer és óra gyári raktára
a világhírű Audemars Frères genfi óragyár vezérképviselője.

Árjegyzék. **BUDAPESTEN** Telefon.
VII., Erzsébet-körut 34. sz., I. em. — Fióküzlet:
II., Fő-utca 21. sz.

Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is szállít.

Megnyilt!!

ZENEPALOTA

Kossuth Lajos-u. 22.
(Károly-körut sarkán.)

**Sternberg Ármin
és Testvére**

cs. és kir. udvari szállítók

ZONGORA-TERMEI.

Hires gyártmányu
bel- és külföldi

zongorák,

pianinók

és

harmoniumok

dús választékban. — Nagy kölesönző intézet. 10 frt egy
zongora hangolása és karbantartása egész évre — a fővárosban.

Egyszeri hangolás 2 frt.

Általános hangszer-főraktár: Budapest, Kerepesi-út 36.

JEDLICZKA RÓBERT ajánlja hírneves

Karlsbadi-ostyáit

karácsonyra. Egy 5 frtos (utánvétellel) bérmentes
postaláda tartalmaz: 50 nagy és 50 kis karlsbádit;
50 dessertet, 50 vaniliás, 50 mogyorós- és 100
Mignonreczést.

Komorau (Osztrák Szilézia).

REMINGTON IRÓGÉPEK

világhirűek!

VALLÁS- ÉS KÖZOKTATÁSÜGYI
magy. kir. miniszter.

Kivonat a „Hivatalos Közlöny“-ből.

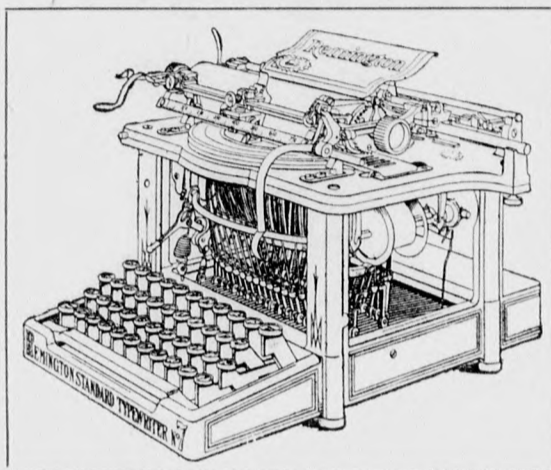
«A vallás- és közoktatásügyi magyar kir. miniszter a Remington írógépet (kapható Glogowski és Társa budapesti cégénél Erzsébet-tér 16.) az állami és egyáltalában a hazai tanintézetek részére leendő beszerzésre ajánlja.»

Festékpárna mellőzve.

4-soros billentyű 8-soros helyett.

Legfinomabb acélszerkezet.

Közismert nagy tartósság.

Központi vezeték nélkül.

Teljes magyar és német billentyűzet.

Minden betűnek csak egy billentyűje.

Legnagyobb sokszorosító-képességgel.

A REMINGTON nagy sikerrel használják :

A magyar, bosnyák, horvát, osztrák, francia,
angol, orosz és az amerikai kormányok,
Magy. kir. belügyminiszterium,
Magy. kir. közoktatásügyi miniszterium,
Magy. kir. földmívelésügyi miniszterium,
Magy. kir. honvédelmi miniszterium,
Magy. kir. igazságügyi miniszterium,
Fiumei kormányzóságnál,
Hadtestparancsnokság, Sarajevo,
Királyi főügyészség, Budapest,

Magyar parlament,
Magy. kir. államvasutak igazgatósága,
Magy. kir. államvasutak üzletvezetőségei,
Magyar általános hitelbank,
Ganz és Társa,
Budapest székes főváros,
Királyi tábla Budapest, Győr stb.
Schlauch Lőrincz bibornok,
Hornig Károly püspök,

Továbbá számtalan pénzügyintézetnél, gyárban, kereskedőnél, iparkamaráknál, ügyvédeknel, megyéknél, városoknál, közjegyzőknél, erdészeknél, íróknál, tanároknál, iskolákban, uradalmaknál stb., stb.

Remington írógépet kívánatra vételkötelezettség nélkül küldünk saját költségünkre Budapesten, vagy az ország bármely részébe **díjmentes** bemutatásra és az egyszerű kezelés begyakorlására, bárhova ugyancsak saját költségünkre küldjük ki tisztviselőinket.

Árjegyzék bérmentve és ingyen.

Árjegyzék bérmentve és ingyen.

GLOGOWSKI ÉS TÁRSA

BUDAPEST, Erzsébet-tér 16. szám.

Remington írógépek és Edison-mimeographok kiz. jogosított eladási telepe.

!! A LEGTÖKÉLETESEBB IRÓGÉP !!

!! Néhány év óta több száz ezer darab használatban !!

